

Bir Gün Ben de Gideceğim

– ADEM EFİLOĞLU · 13 Haziran 2024

Sürmüşüm, ömür harımı,
Bir gün ben de gideceğim.
Doğru kılıp, ikrarımı,
Bir gün ben de gideceğim...

Dünyaya çivi çakılmaz,
Gitsen de dünya yıkılmaz,
Kim yaşasa burda kalmaz,
Bir gün ben de gideceğim.

Her söylenene inanma,
Gidip de yalana kanma,
Ömür bu tükenmez sanma,
Bir gün ben de gideceğim...

Belki dünyadan dolmadan,
Sevdiğime sarılmadan,
Azığı bile almadan,
Bir gün ben de gideceğim.

Ömür boyu, gülmesem de
Ne isteyip, bulmasam da
Belki hazır, olmasam da
Bir gün ben de gideceğim.

Neler neler kalır geri,
Gücün biter söner deri,
Her insanın son seferi,
Bir gün ben de gideceğim.

Kimi bilmem, yasa bağlar,
Kimi yüreğini dağlar,
Kimi güler, kimi ağlar,
Bir gün ben de gideceğim.

Dolaşıp dereyi taşı,
Sınavla verip savaşı,
Geride bırakıp kışı,
Bir gün ben de gideceğim.

Sönüverir hayallerim,
Tutulacak ah dillerim,
Yazamaz olur ellerim,
Bir gün ben de gideceğim.

Nefsimle durmadan savaş,
Asla etmeden de telaş,
Usul usul yavaş yavaş,
Bir gün ben de gideceğim.

Niceler var geldi geçti,
Âşık oldu suyun içti,
Her gelenler anda göçtü,
Bir gün ben de gideceğim.

Âdem'den beridir durmaz,
Zaman ki gideni vermez,
Kimi görür kimi görmez,
Bir gün ben de gideceğim.

Âdem Efiloğlu